

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem a ve věci

žalobkyně: **I. a.s., IČO X,**
se sídlem X,

zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
se sídlem Ledčická 649, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020, č. j. 116660/2019/KUSK-OLPPŘ/KLU,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020, č. j. 116660/2019/KUSK-OLPPŘ/KLU, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro nepřipustnost zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Dobříš (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 6. 2019, č. j. MDOB 22405/2019/Jur, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobkyni

vinnou z přestupku podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

2. Žalobkyně namítla, že její odvolání nebylo nepřijatelné. Uvedla, že žalovaný operuje mylně s datem 15. 7. 2019, kdy původní zmocněnkyně žalobkyně, společnost O. V. s.r.o. (dále jen „zmocněnkyně“) doručila Ministerstvu dopravy generální výpověď všech plných mocí. Nicméně dle konstantní judikatury je zrušení plné moci účinným až doručením konkrétnímu orgánu – zde žalovanému. Toto datum však z napadeného rozhodnutí nevyplývá.
3. Žalobkyně dále namítla, že i kdyby bylo vypovězení plné moci účinné, měla zmocněnkyně stále právo činit úkony ve prospěch žalobkyně, obdobně jako v případě advokáta. Dále uvedla, že v případě pochybností měla být vyzvána dle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád k doplnění plné moci.
4. Žalobkyně rovněž uvedla, že její odvolání nemohlo být ani opožděné, jak uvádí žalovaný, jelikož zmocněnkyni bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně doručeno dne 24. 7. 2019 a odvolání bylo podáno dne 8. 8. 2019, tedy poslední den odvolací lhůty.
5. Závěrem žalobkyně vyjádřila nesouhlas svůj a jejího zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na webu NSS.
6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že dne 21. 6. 2019 mu bylo doručeno prostřednictvím emailu od Ministerstva dopravy prohlášení likvidátora zmocněnkyně, že písemnosti datované později než 4. 6. 2019, které nebudou opatřeny jeho podpisem, se mají považovat za neautorizované jedinou oprávněnou osobou, tedy likvidátorem. Dne 16. 7. 2019 bylo žalovanému doručeno prostřednictvím emailu od Ministerstva dopravy prohlášení likvidátora zmocněnkyně, že vypovídá veškeré plné moci. Žalobkyně byla dne 13. 8. 2019 upozorněna na výpověď plné moci, jak vyžaduje rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2020, č. j. 42 A 4/2017-29, na nějž žalobkyně v žalobě poukázala.
7. K otázce včasnosti odvolání žalovaný uvedl, že jelikož od 16. 7. 2019 již zmocněnkyně žalobkyni nezastupovala, bylo účinné toliko doručení do datové schránky žalobkyně, k němuž došlo dne 17. 7. 2019. Lhůta pro odvolání tak marně uplynula dne 2. 8. 2019.

II. Obsah správního spisu

8. Z oznámení Městské policie Dobříš o přestupku ze dne 26. 8. 2018 vyplývá, že dne 25. 8. 2018 byla vozidlu Q. R. C., RZ: X, jehož provozovatelem byla žalobkyně, naměřena v Pražské ulici v Dobříši rychlost 92 km/h (po zohlednění odchylky 89 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h.
9. Dne 27. 8. 2018 vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni k uhrazení částky 1 800 Kč. Dne 2. 4. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 8 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 4 000 Kč. Dne 10. 4. 2019 podala žalobkyně zastoupená zmocněnkyní proti tomuto příkazu odpor.
10. Dne 17. 7. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 8 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za

toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 4 000 Kč. Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnkyni dne 24. 7. 2019 a přímo žalobkyni dne 17. 7. 2019.

11. Proti tomuto rozhodnutí podala zmocněnkyně žalobkyně dne 8. 8. 2019 blanketní odvolání. Správní orgán I. stupně dne 13. 8. 2019 vyzval žalobkyni k doplnění odvolání, a rovněž ji upozornil na vypovězení plných mocí zmocněnkyní. Výzva byla doručena žalobkyni dne 13. 8. 2019.
12. Dne 16. 7. 2019 obdržel žalovaný email od ministerstva dopravy, podle kterého dne 15. 7. 2019 doručil likvidátor zmocněnkyně ministerstvu výpověď všech plných mocí. Přílohou emailu byl rovněž text této výpovědi.
13. Dne 21. 4. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl pro nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění uvedl, že zmocněnkyně již vzhledem k výpovědi plné moci žalobkyni nezastupovala, nemohla tedy ani podat účinné odvolání. Dále uvedl, že i kdyby odvolání posoudil jako přípustné, jednalo by se o odvolání opožděné.

III. Posouzení věci krajským soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Soud dospěl k závěru, že podaná žaloba je důvodná.
15. Spornou otázkou v projednávané věci je otázka, zda (a kdy) zaniklo zmocnění zmocněnkyně zastupovat žalobkyni. Soud předesílá, že správní řád (ostatně stejně jako soudní řád správní) odpověď na tuto otázku neposkytují. Judikatura však došla k závěru (srovnej rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2009 č. j. 1 As 32/2009-58, a ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011 – 80), že pro posouzení otázky zániku plné moci zmocněnce účastníka správního řízení je potřeba analogicky použít ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“).
16. Podle § 28 odst. 2 o. s. ř. odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny; vůči jiným účastníkům řízení jsou účinné, jakmile jim byly oznámeny soudem.
17. Aplikuje-li soud § 28 o. s. ř. na správní řízení, dospívá k závěru, že odvolání plné moci je pro správní orgán účinné, jakmile se o něm dozví, a to buď od účastníka či od zmocněnce. Zároveň ovšem s ohledem na hierarchickou strukturu správních orgánů je přípustný i postup (který byl použit i v projednávané věci), kdy je výpověď plné moci učiněna u ústředního správního orgánu, který o ní následně uvědomí ostatní (nižší) správní orgány. Při posouzení okamžiku, ke kterému je výpověď plné moci účinná, je však třeba postupovat ve vztahu ke každému správnímu orgánu individuálně – je tedy rozhodující,

kdy se konkrétní správní orgán o této výpovědi (od účastníka, zmocněnce, či nadřízeného správního orgánu) dozvěděl.

18. S ohledem na výše uvedená východiska je pro posouzení účinnosti odvolání rozhodné to, kdy se správní orgán I. stupně o této výpovědi dozvěděl, jelikož odvolání se dle § 86 odst. 1 správního řádu podává u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal, tedy u správního orgánu I. stupně. Správní spis ani napadené rozhodnutí však odpověď na tuto otázku neposkytují. Ve správním spise je toliko založen email od Ministerstva dopravy žalovanému (resp. jeho dvěma pracovníkům), z nějž lze však zjistit pouze to, kdy byl o výpovědi plné moci informován žalovaný, nikoliv to, kdy byl o výpovědi informován správní orgán I. stupně. Závěr žalovaného o nepřípustnosti odvolání tak nemá oporu ve spisovém materiálu a je přinejmenším předčasný. Přitom spisový materiál naznačuje, že správní orgán I. stupně si výpovědi plné moci nebyl ještě dne 17. 7. 2019, kdy vydal a doručoval své rozhodnutí, vědom. Naopak dne 13. 8. 2019 si této skutečnosti již zjevně vědom byl, jelikož o výpovědi plné moci žalobkyni ve výzvě k doplnění odvolání informoval.
19. Soud tak shrnuje, že žaloba je důvodná, jelikož ze spisového materiálu nelze zjistit, kdy se správní orgán I. stupně o výpovědi plné moci zmocněnkyní dozvěděl, a závěr o nepřípustnosti odvolání tak nemá oporu ve spisovém materiálu. Pokud jde o nesouhlas žalobce se způsobem zveřejňování údajů na webu NSS, pak touto otázkou se soud nezabýval, jelikož spadá do oblasti státní správy soudnictví a nelze ji řešit při přezkumu napadeného rozhodnutí, se kterým nijak nesouvisí.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
21. S ohledem na to, že posouzení přípustnosti a včasnosti odvolání je v projednávané věci poměrně komplikované, pokládá soud za nezbytné vyjádřit se níže podrobněji k otázkám, kterými se bude žalovaný muset v dalším řízení zabývat.
22. První otázkou (doposud neřešenou) je, zda bylo odvolání vůbec podáno zmocněnkyní (správní spis neobsahuje doklad o způsobu podání odvolání dne 8. 8. 2019, obsahuje toliko doklad o podání shodného obsahu dne 13. 8. 2019 – toto podání je opatřeno podpisem D. H.). Soud přitom připomíná sdělení likvidátora ze dne 21. 6. 2019 (viz bod 6 rozsudku), jež je součástí správního spisu. Pakliže by v dalším řízení vyšlo najevo, že odvolání bylo za zmocněnkyni podáno osobou, která vůbec nemohla jejím jménem vystupovat, je na toto odvolání třeba hledět jako na zmocněnkyní vůbec nepodané.
23. V případě, že v dalším řízení bude zjištěno, že zmocněnkyně odvolání skutečně podala (či alespoň nebude zjištěn opak), bude třeba postavit najisto, kdy se správní orgán prvního stupně o vypovězení plné moci dozvěděl, přičemž pokud by se o něm dozvěděl až po podání odvolání (po 8. 8. 2019), je na toto odvolání třeba hledět jako na odvolání přípustné. Zároveň v této souvislosti soud dodává, že s ohledem na § 28 o. s. ř. je třeba posuzovat rovněž otázku včasnosti tohoto odvolání. To, zda byl pro počátek běhu odvolací lhůty rozhodný den doručení žalobkyni (17. 7. 2019) nebo zmocněnkyni (24. 7. 2019), je třeba

posuzovat podle toho, kdy se o výpovědi plné moci správní orgán I. stupně dozvěděl. Jestliže o výpovědi nevěděl dne 17. 7. 2019 (tedy v den odeslání svého rozhodnutí), nebylo vůči němu v ten okamžik účinné a jako rozhodující je třeba pokládat datum doručení prvostupňového rozhodnutí zmocněnkyni.

24. Konečně v případě, že by bylo zjištěno, že by **zmocněnkyně** podala **včasné** odvolání, avšak správní orgán prvního stupně **by již dne 8. 8. 2019 věděl** o vypovězení plné moci (viz body 22 a 23 rozsudku), bylo by namíste vyzvat žalobkyni k doplnění odvolání ve formě buď předložení nové plné moci, či v podobě schválení úkonu (podání odvolání) učiněného zmocněnkyní. Výzva ze dne 13. 8. 2019 nebyla v tomto ohledu dostatečná, jelikož žalobkyni vyzývala k doplnění odvolacích důvodů, o zániku zmocnění ji toliko informovala. Z této výzvy žádným způsobem nevyplývalo, že by žalobkyně musela učinit nějaký úkon, aby odvolání bylo posouzeno jako přípustné, resp. že správní orgán I. stupně má pochybnost o přípustnosti odvolání.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, jeho odměnu je proto nutno navýšit o 1 428 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2020

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce